

**SPRÁVNÍ UJEDNÁNÍ
K PROVÁDĚNÍ SMLOUVY
MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU
A
BRAZILSKOU FEDERATIVNÍ REPUBLIKOU
O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ**

Podle článku 18 odstavce 2 písmena a) Smlouvy mezi Českou republikou a Brazílskou federativní republikou o sociálním zabezpečení, podepsané v *BRASÍLIA*..... dne*9. PROSINCE*..... 2020, dále jen Smlouva, přijaly příslušné úřady obou smluvních států ve vzájemné shodě následující ustanovení:

**ČÁST I
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ**

Článek 1 - Definice

Termíny použité v tomto správním ujednání mají význam, který jim stanoví článek 1 Smlouvy.

Článek 2 – Příslušné instituce

Za provádění Smlouvy jsou zodpovědné následující příslušné instituce:

- I. V České republice:
 - a) Česká správa sociálního zabezpečení a její regionální pracoviště, a
 - b) útvary sociálního zabezpečení ministerstev obrany, vnitra a spravedlnosti.

- II. V Brazílské federativní republice:
 - a) Národní institut sociálního zabezpečení (Instituto Nacional do Seguro Social - INSS), pokud jde o právní předpisy o Všeobecném systému sociálního zabezpečení, a
 - b) řídicí jednotky systémů sociálního zabezpečení státních úředníků, pokud jde o právní předpisy o systémech sociálního zabezpečení federální vlády.

Článek 3 – Styčná místa

1. Určenými styčnými místy podle článku 18 odstavce 2 písmena c) Smlouvy jsou:
 - a) Za Českou republiku: Česká správa sociálního zabezpečení;
 - b) Za Brazílskou federativní republiku: Národní institut sociálního zabezpečení (Instituto Nacional do Seguro Social - INSS).
2. Při provádění Smlouvy si určená styčná místa vzájemně pomáhají a mohou spolu komunikovat přímo, stejně jako s příslušnými úřady, příslušnými institucemi a se zúčastněnými osobami nebo jejich zástupci.
3. Styčná místa se vzájemně dohodnou na formulářích a na detailních postupech nezbytných pro provádění Smlouvy a Správního ujednání. Příslušné instituce nebo styčná místa mohou odmítnout přijetí žádosti o dávku nebo jakoukoli jinou žádost nebo doklad, nebudou-li předloženy v dohodnuté formě.

ČÁST II USTANOVENÍ O PŘÍSLUŠNOSTI K PRÁVNÍM PŘEDPISŮM

Článek 4 – Potvrzení týkající se příslušnosti k právním předpisům

1. Jsou-li příslušné právní předpisy smluvního státu v případech podle článku 8 Smlouvy, vystaví příslušná instituce na žádost zaměstnavatele potvrzení o vyslání dosvědčující, že zaměstnaná osoba nadále podléhá právním předpisům tohoto smluvního státu, s vyznačením doby vyslání na území druhého smluvního státu, která nesmí přesáhnout 36 měsíců.
2. Potvrzení o vyslání dosvědčuje, že dotčená osoba nepodléhá právním předpisům smluvního státu, v němž vykonává činnost, pro kterou bylo potvrzení vystaveno.
V případě uvedeném v článku 25 odstavci 4 Smlouvy by o potvrzení o vyslání mělo být požádáno do 12 měsíců po vstupu Smlouvy v platnost s účinností potvrzení od tohoto data.
3. Příslušná instituce vystavující potvrzení o vyslání zašle jeho kopii příslušné instituci druhého smluvního státu.

4. Potvrzení o vyslání si zaměstnanec při pobytu na území druhého smluvního státu uschová a v případě potřeby jej předloží příslušnému orgánu tohoto smluvního státu.

5. V případě předčasného návratu zaměstnance před uplynutím původně plánované doby vyslání oznámí zaměstnanec, nebo jeho zaměstnavatel, tento návrat příslušné instituci smluvního státu, která vystavila potvrzení, aby tato mohla informovat příslušnou instituci druhého smluvního státu.

6. Pro dohodu o výjimkách podle článku 13 Smlouvy:

a) Určené příslušné instituce jsou:

i. V České republice: Česká správa sociálního zabezpečení;

ii. V Brazílské federativní republice: Národní institut sociálního zabezpečení (Instituto Nacional do Seguro Social - INSS).

b) Zaměstnanec a jeho zaměstnavatel předkládají společnou písemnou žádost o výjimku příslušné instituci smluvního státu, jehož právní předpisy se mají podle žádosti aplikovat. Žádost osoby samostatně výdělečně činné se předkládá obdobně.

Žádost osob uvedených v článku 8 Smlouvy o výjimku z aplikace právních předpisů smluvního státu by měla být předložena před koncem probíhající doby vyslání.

c) Dohoda o výjimce bude doložena potvrzením vystaveným a zpracovaným podle předchozích odstavců tohoto článku.

ČÁST III USTANOVENÍ O DŮCHODOVÝCH DÁVKÁCH

Článek 5 – Sčítání dob pojištění

Příslušné instituce smluvních států při provádění Smlouvy potvrdí na speciálním a dohodnutém formuláři doby pojištění získané podle jejich právních předpisů.

Článek 6 – Žádost o dávky

1. Pro získání dávek poskytovaných podle ustanovení Smlouvy se nárok přednostně uplatňuje u příslušné instituce smluvního státu bydliště.

2. Žádosti dotčených osob zašle příslušná instituce bez prodlení, buď přímo, nebo prostřednictvím styčných míst, příslušné instituci druhého smluvního státu spolu s formulářem potvrzujícím doby pojištění, speciálně vyhotoveným pro tento účel podle článku 5 tohoto správního ujednání, a veškeré další dokumenty potřebné pro stanovení nároku na dávky.

3. Pokud žadatel nezískal žádné doby pojištění podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území uplatnil žádost, příslušná instituce zašle ihned žádost spolu se všemi potřebnými dokumenty příslušné instituci druhého smluvního státu.

4. Příslušné instituce se vzájemně informují o všech skutečnostech podstatných pro stanovení nároku na dávky.

5. Před odesláním dokumentů uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku příslušná instituce smluvního státu, u níž byl uplatněn nárok, vyznačí datum žádosti a potvrdí správnost osobních identifikačních údajů žadatele. Toto ověření dokumentů nahradí zasílání originálních dokumentů prokazujících takové údaje. V případě pochybností je možné tyto dokumenty vyžádat.

Článek 7 – Oznamování rozhodnutí

1. Každá příslušná instituce stanoví nároky žadatele podle ustanovení Smlouvy, oznámí mu rozhodnutí s uvedením způsobů a lhůt pro odvolání a kopii zároveň zašle příslušné instituci druhého smluvního státu.

2. Nedodržení lhůt stanovených v právních předpisech každého smluvního státu pro splnění podmínek nezbytných pro přiznání nároku může vést k zamítnutí dávky. Tím není dotčeno nové posouzení žádosti, pokud budou podmínky splněny dodatečně.

ČÁST IV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 8 – Výměna lékařských informací

1. Pokud žádost o dávku vyžaduje lékařské vyšetření, příslušná instituce smluvního státu, na jehož území žadatel žije, provede toto vyšetření bezplatně a v souladu s právní úpravou tohoto smluvního státu zašle veškeré lékařské informace a dostupnou dokumentaci týkající se zdravotní neschopnosti žadatele nebo příjemce dávky příslušné instituci druhého smluvního státu.

2. Pokud to příslušná instituce považuje za nezbytné, může si vyžádat další vyšetření.

3. Příslušné instituce mají však právo provést lékařské vyšetření dotčené osoby lékařem, kterého si zvolí.

Článek 9 – Výplata dávek

1. Příslušné instituce vyplácejí dávky příjemci s bydlištěm na území druhého smluvního státu nebo třetího státu ve lhůtách a způsobem stanoveným platnými právními předpisy.

2. Příjemci jsou povinni předložit buď přímo, nebo prostřednictvím styčných míst příslušné instituci smluvního státu, která vyplácí dávku, potvrzení o žití vydané v souladu s právními předpisy tohoto smluvního státu.

Článek 10 – Informace o bankovním účtu

Příjemci buď přímo, nebo prostřednictvím příslušné instituce nebo styčného místa, zašlou příslušné instituci smluvního státu, která provádí platby, potřebné informace o bankovním účtu.

Článek 11 - Statistiky

Příslušné instituce si ve formě, která bude stanovena mezi styčnými místy, vyměňují roční statistické údaje o vystavených potvrzeních o vyslání a o platbách příjemcům provedených podle Smlouvy.

Článek 12 – Výměna informací

1. Pokud jde o oznamovací povinnost obsaženou ve vnitrostátních právních předpisech, osoby, které pobírají dávky poskytnuté podle právních předpisů jednoho ze smluvních států a mají bydliště na území druhého smluvního státu, sdělí příslušné instituci nebo styčnému místu veškeré změny týkající se jejich osobní nebo rodinné situace, zdravotního stavu, pracovní schopnosti, příjmu a všechny jiné okolnosti, která by mohly ovlivnit jejich práva nebo povinnosti podle právních předpisů uvedených v článku 2 a dalších ustanovení Smlouvy.

2. Příslušné instituce obou smluvních států si vzájemně pomáhají a přímo, nebo prostřednictvím styčných míst si vyměňují všechny dostupné informace,

kteře mohou ovlivnit nárok na dávky, nebo o změnách v jejich příslušných právních předpisech, které mohou mít vliv na jejich používání.

3. Styčná místa se mohou dohodnout na používání elektronické výměny údajů mezi příslušnými institucemi. V takovém případě budou údaje a dokumenty vyměňované elektronicky pro oba smluvní státy právně platné.

Článek 13 – Důvěřnost osobních údajů

Veškeré osobní informace podle tohoto správního ujednání mohou být použity pouze v rámci Smlouvy a v souladu s právními předpisy smluvních států o ochraně osobních údajů.

Článek 14 – Vrácení neoprávněných plateb

Příslušné instituce přijmou nezbytná opatření k vrácení neoprávněně vyplacených částek v souladu s článkem 22 Smlouvy.

Článek 15 – Obnovení výplaty dávky

Pokud po pozastavení dávky při pobytu na území druhého smluvního státu vznikl osobě opětovně nárok, příslušné instituce si za účelem obnovení výplaty dávky vymění nezbytné informace.

Článek 16 – Vstup v platnost a doba platnosti

Toto správní ujednání vstoupí v platnost ve stejný den jako Smlouva a bude platit po stejnou dobu.

Dáno v BRASÍLIA dne 9. PROSINCE 2020 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, portugalském a anglickém, přičemž všechny texty jsou stejně autentické. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za příslušný úřad
České republiky

Za příslušný úřad
Brazílské federativní republiky

